

ՀԱՆՈՒՆ ԵՎՐՈՊԱՅԻ ԽԱՂԱՂՈՒԹՅԱՆ ԵՎ ԱՆՎՏԱՆԳՈՒԹՅԱՆ

Հոլիսի 30-ին Ֆինլանդիայի մայրաքաղաք Հելսինկիում, «Ֆինլանդիա» պալատում, հանդիսավոր իրադրության մեջ, գումարվեց Եվրոպայի անվանագության ու համագործակցության խորհրդակցությանը նվիրված եզրափակիչ երրորդ նիստը, որին մասնակցում էին Եվրոպայի 33 պետությունների, ինչպես նաև ԱՄՆ-ի և Կանադայի կառավարությունների քարձրատիմների 35 դեկանալիքներ: Հելսինկիի սույն վեհաժողովի հիմնական խնդիրն էր՝ քննարկել Եվրոպայի խաղաղության, անվտանգության ու համագործակցության, քաղաքական ու ռազմական լարվածության թուլացման հարցերը:

Համաեվրոպական սույն խորհրդակցությանը Սովետական Միության պատմիրակությանը գլխավորում էր ՍՍՌԿ Կենտկոմի գլխավոր քարտուղար Լ. Ի. Բրեժնևը:

Հոլիսի 31-ին շարունակվում էին խորհրդակցության աշխատանքները:

Օգոստոսի 1-ին Եվրոպայի անվտանգության և համագործակցության նվիրված խորհրդակցությունն ավարտում է իր աշխատանքները:

Օրիա երկրորդ կեսին խորհրդակցությանը մասնակից 35 պետությունների քարձրագոյն դեկանալիքները, «Ֆինլանդիա» պալատի լիազումար նիստում, հանդիսավոր իրադրության մեջ, իրենց ստորագրություններով վավերացնում են խորհրդակցության մշակած եզրափակիչ ակտը, որպես պատմական, կարևոր մի փաստաթուղթ, որը ոչ միայն Եվրոպայի մայրամարի ժողովուրդների խաղաղության, անվտանգության և լարվածության թուլացման ամոր ու հուսալի հիմքերն էր դնում, այլ նաև հանդիսանում էր կարևոր մի ավանդ ընդհանուր խաղաղության ամրապնդման գործում ողջ աշխարհում:

Եզրափակիչ սույն պատմական ակտը սկսվում է «Եվրոպայի անվտանգության վերաբերող հարցեր» դեկանալիքի աշխատանքներով, որտեղ սահմանվել

են այն սկզբունքները, որոնցով մասնակից պետությունները առաջնորդվելու են իրենց փոխադարձ հարաբերություններում:

Սույն եզրափակիչ փաստաթուղթը ունի նաև տնտեսության, գիտության, տեխնիկայի և շրջակա միջավայրի պահպանության բնագավառում համագործակցության վերաբերող բաժիններ, ինչպես նաև համագործակցություն այլ բնագավառներում (տրանսպորտ, տորիզմ, փոխանակումներ մշակույթի, կրթության, ինֆրամաշիայի):

Փաստաթուղթը բովանդակում է նաև մարդասիրական և այլ բնագավառներում համագործակցելու բաժիններ, այդ թվում մարդու իրավունքների և հիմնական ազատությունների, ներառյալ մտքի, խոճի, կրոնի և համոզմությունների ազատության հարգումը:

Փաստաթուղթի եզրափակիչ բաժինը «Երաբերվում է խորհրդակցությունից հետո արվելիք քաղերին»:

Եվրոպայի և բովանդակ աշխարհի խաղաղասեր, բարի կամքի տեր միջնավոր մարդիկ, ժողովուրդներ, ինչպես նաև քրիստոնեական բոլոր եկեղեցներն ու բոլոր կրոնները խանդավառությամբ, երախտագիտությամբ և հոկայական ուշադրությամբ ընդունեցին Հելսինկիի խորհրդակցության գումարումն ու նրա արդյունքները որպես շրջադարձային պահ պետությունների հարաբերությունների ժամանակակից տարեգործյան մեջ, որպես բաղարական և մարդկային փոխհարաբերությունների նոր օրենսգիրք:

Այո՛, մարդկությունը կարո՞ն է և պետք է ապրի առանց պատերազմների:

Դեռ մարդկանց գիտակցության, նրանց մտքերի և գգացմունքների մեջ կենդանի են I և II համաշխարհային պատերազմների ողբերգություններն ու սարսափները:

Այո՛, մարդկությունը չի կարող երբեք մոռանալ անցյալի այդ ոճիրներն ու ցեղասպանությունները:

Պատերազմը ոճիր է Աստծու դեմ, երկնքի դեմ, քաղաքակրթության դեմ, մարդկության վեմ ու ազնիվ իդեալների դեմ:

«Ուխտ իմ որ ընդ նմա, ուխտ կենաց և խաղաղութեան». ահա թե ինչու ոչ միայն և դարի համաշխարհային երկու պատերազմների արյան, փորորիկների ու հրդեհների միջով անցած սերումների, այլ նաև նույստերազմյան շրջանում խաղաղության և շինարար, արդյունավետ աշխատանքներում հասակ առած, Եվրոպայի նոր սերումների համար Հելսինկիի եզրափակիչ ակտը պատմական, վճռական նշանակություն ունի: Հելսինկիի համաժողովը արտահայտեց աշխարհի բոլոր խաղաղասեր ժողովուրդների, կրոնների, դավանանքների ակնկալիքները, սախառները, լավագույն ապագայի հույսը և հանդիսացավ կարևոր ավանդ համընդհանուր խաղաղության ամրապնդման գործում:

Ահա թե ինչու Ամենայն Հայոց Վեհափառ Հայրապետը 1975 թվականի օգոստոսի 3-ին ս. Էջմիածնի Մայր տաճարում, նր պատմական ու գեղեցկահյուս խոսքի մեջ, համուն Հայց. առաք. եկեղեցու և հայ հավատացյալ ժողովորդի, որ ի Հայաստան և ի սփյուս աշխարհի, միմիթարությամբ ու ուրախությամբ ողջունում էր Հելսինկիի համաժողովը, որ «Հռչակվում են փրկարար ու մարդասիրական վեհ սկզբունքներ, որոնք պետք է ուղեցույց հանդիսանան հետ այսու, միջազգային կյանքում... Խաղաղ լուծում բոլոր ազգամիջան և միջավայրական հարցերի, ոչ թե ուժի իրավունքով, այլ իրավունքի ուժով, արդար իրավունքի ուժով... Որպեսզի Եվրոպայի և աշ-

խարհի խաղաղությունն ու անվտանգությունը երբեք չխանգարվեն և ժողովորդների միջև տիրի խաղաղ գործակցությունն ու համերաշխ գոյակցություն»:

Այս մտածումների լուսի տակ «Եջմիածին» ամսագրի ընթերցողների ուշադրությանն ենք ներկայացնում Հայոց Հայրապետի «Եւ յերկիր խաղաղութիւն, ի մարդիկ հաճութիւն» Ավետարանի բնաբանով բովանդակալից խոսքը:

Ա. Հ.

